

Sis mesos

Fa por: ens estan intentant deshumanitzar perquè no sàpiga greu fer-nos mal

Foto: Adrià Costa

Una tarda vas pel carrer, de camí a la fruiteria abans de passar pel súper i comprar quatre coses que et fan falta per fer el sopar d'avui i llet per demà al matí esmorzar i, de cop, com un calfred, com si hagués passat un fantasma, t'assalta el pensament que mentre tu fas això tan quotidià, hi ha nou persones pacífiques que no ho poden fer perquè estan tancades injustament a la presó per defensar els nostres drets.

Avui fa sis mesos que Jordi Sànchez i Jordi Cuixart són a la presó. Cinc mesos i mig que hi són Oriol Junqueras i Joaquim Forn. Vint-i-quatre dies que tenen també segrestats Raül Romeva, Dolors Bassa, Carme Forcadell, Jordi Turull i Josep Rull sense judici. No oblidem que, a més, hi ha el president de Catalunya, Carles Puigdemont, retingut a Alemanya pendent d'una extradició que el govern central i tots els que cridaven *a por ellos* -i tants altres- celebrarien com a un trofeu de caça. Els consellers Toni Comín, Meritxell Serret i Lluís Puig estan exiliats a Bèlgica; Clara Ponsatí, a Escòcia; i Anna Gabriel i Marta Rovira, a Suïssa. I tampoc no han pogut anar a comprar la fruita a la botiga del seu barri i és més, no saben si podran tornar al seu barri mai més.

Podria explicar tot de coses que passen en sis mesos per prendre una mesura aproximada dels dies i nits i hores que això representa, igual que ho vaig fer en aquest article (<http://www.catorze.cat/noticia/8687/tres/mesos>) quan feia tres mesos que els tenien tancats. Però no ho faré aquest cop perquè vull aprofitar aquestes línies per expressar una por molt grossa, una por que no hauria de sentir mai ningú: ens estan intentant deshumanitzar perquè no sàpiga

greu fer-nos mal.

Tant el govern central com la seva oposició, amb la complicitat imprescindible de mitjans de comunicació espanyols, estan creant un relat fals i criminalitzador, suposo que des de la coneixença i per tant, des de la maldat, per tenir excusa i fer el que calgui. El que calgui fins que algun organisme superior els digui fins aquí, si és que això acaba passat. Tant és si aquí no hi ha hagut morts ni violència, a diferència del conflicte basc; s'ha demostrat que això, per al govern espanyol, era el menys important. Perquè contra el mal (és a dir, contra els independentistes ara però posa a aquí qualsevol subjecte de la història que hagi estat assenyalat) tot s'hi val.

Fa por. Estic convençuda que si des del govern espanyol cridessin "*a matar catalanes*", l'endemà se'ns presentaria a la Franja una munió de salvatges que ens veurien com una pesta a eliminar (mai oblidarem aquell *?que nos dejen actuar?*).

Ja no importa quanta dosi d'humanitat hi ha en les nostres persones o en els nostres actes. Ara el govern espanyol només vol guanyar, a tota costa, només té aquesta sortida. I per això necessiten que la massa ens odii. I tornar a guanyar -les eleccions- per seguir tapant la gran màfia corrupta i transversal que tenen muntada des de ves a saber quan. Hi ha mig Estat que es pensa que és per mantenir la unitat d'Espanya i això només importa a uns quants -als que enyoren de tot cor el franquisme, em temo. No, el que disfressen d'unitat d'Espanya és en realitat seguir mantenint un xiringuito de poder, a costelles dels que es pensen que estan defensant la pàtria a base d'odiar catalans. Vergesanta.

Sis mesos i nou ostatges i set exiliats i més de dos milions de catalans assenyalsats de pestilents en la mateixa Europa que fa setanta anys va permetre el genocidi jueu i d'altres minories i que avui prohibeix que les ONG's salvin vides a les seves costes, no per fer-ho els estats, no, perquè no ho faci ningú i que es morin com rates de claveguera. El mes passat Amadeu Brugués deia a Twitter que "*estàvem llençant per la borda els quaranta anys de caminar de puntetes per no despertar el feixisme que ens vàrem donar entre tots?* i no trobo millor manera d'endinyar de tornada les paraules de tots aquells que ens han dit tants cops *esto es culpa vuestra, que había mucho facherío dormido en este país y ahora lo estáis despertando*.

I a tots els que ens fem creus que hi hagi gent que no condemni que aquells a qui hem votat democràticament siguin a la presó, els diria (ens diria) que és perquè aquest relat deshumanitzador ha calat. Que van començar per canviar en el seu discurs la paraula comitè per la paraula comando i van acabar fent anar a declarar una noia de Viladecans acusada de terrorista per aixecar peatges (peatges mil cops rescatats amb diners de tots, d'altra banda). Igual que als nois d'Altsasu, que com que són bascos i aquest relat ja el tenien guanyat de feia anys, se'ls pot tractar com si haguessin agafat una furgoneta i s'haguessin dedicat a atropellar gent per La Rambla -ah, no, calla, que qui va idear aquest atac de veritat estava a sou del govern espanyol i incomprendiblement no cal que se'n donin explicacions. I podria continuar. Perquè avui declara el major dels Mossos, Josep Lluís Trapero, davant l'Audiència Nacional acusat de pertinença a una organització criminal o perquè si no passa un miracle judicial, en menys d'un mes un raper també entrarà a la presó per cantar cançons que no agraden.

Fa por. Molta, molta gent s'ha cregut aquest discurs pervers. I ara fora de Catalunya, si t'hi solidaritzes ets assenyalat de sospitós -em deia un bon amic valencià- [de sedició, o violent, o de ves a saber què]. On sou, partits d'esquerraprogre espanyols? Éreu mentida? Escolteu bé, la por és això: sortir al carrer i que no et mirin com a una persona. Que et mirin com es mira una rata de claveguera. La por és que et mirin com mira el feixisme.

Sis mesos, però no defallim. El que ells no saben és que la llibertat és feta a base de cors de rata.